

Změna a neměnnost

Svět, do kterého jsme se narodili a v kterém žijeme, je plný neustálých proměn a nejrůznějších událostí, které mají svůj počátek, průběh a konec a které v mezích svého dění jsou s to, na sebe nějak reagovat. Pod stále ještě pokračujícím, i když dnes už dožívajícím vlivem řeckého filosofického myšlení máme zvyk považovat změnu za něco, co probíhá na povrchu něčeho, co se nemění: to, co se mění, se nám jeví jako totožné, tedy neměnné. Každý člověk kolem nás se proměňuje z novorozence v lezouna, batole, školáka, stává se gramotným, něčemu se vyučí, něco podniká nebo je zaměstnán, stárne a posléze umírá – ale po celou tu dobu je to stále on. To víme zejména proto, že to přece platí také o nás. My sami víme přece nejlépe, že to jsme my, kdo prožívá všechny tyto proměny, celý svůj osud – můžeme právě proto sledovat také osudy těch druhých, vstupovat do nejrůznějších vztahů s nimi a přijímat (nebo naopak odmítat), když se oni pokoušejí vstoupit do vztahů s námi.

(Písek, 990521-1)